

prova correcció de textos (N6)

Nom _____

1r cognom _____

2n cognom _____

NIF/NIE _____

Localitat de la prova _____ VALÈNCIA _____

Nom del corrector
Observacions

**Junta Qualificadora de
Coneixements de València**

ACLARIMENT VÀLID PER A TOT L'EXAMEN

S'entén per «correcció de només el que calga» la correcció indispensable d'una forma lingüística per raó de la seua inadequació a la normativa gramatical. Cal tindre present que es puntuen negativament les correccions innecessàries.

1. **Corregisca només el que calga del text administratiu següent. Cal donar al text la consideració d'un original i, per tant, indicar les correccions ratllant la paraula errònia i escrivint dalt, en l'espai interlineal, les solucions que es consideren oportunes. Pel que fa als signes de puntuació, si s'han d'afegir al text, pose'ls en el lloc on corresponga; en el cas que s'hagen de suprimir, trace una creu en aspa, i si s'han de modificar els que hi ha, ratlle'ls i pose al costat el signe que pertoque.**

ATENCIÓ!

No tinga en compte les paraules subratllades, ja que les haurà de comentar en la pregunta 3.

Ajuntament de Museros

EDICTE de l'Ajuntament de Museros sobre aprovació inicial del Reglament per a l'ús de l'àrea recreativa denominada "Paellers"

Aprovat inicialment el Reglament per a l'ús de l'àrea recreativa denominada "Paellers" a Museros, pel Ple de la Corporació, en sessió celebrada el 28 de juny de 2018, i en compliment amb el regulat en l'article 49 de la Llei 7/1985, s'exposa íntegrament al públic i a les persones interessades perquè, en un període de 30 dies hàbils, pugui ser examinat i presentar les reclamacions o suggeriments que es consideren oportú formular.

REGLAMENT PER A L'ÚS DE L'ÀREA RECREATIVA DENOMINADA "PAELLERS" A MUSEROS

Article 1. Fonament

Aquest reglament es dicta en exercici de les facultats concedides en l'article 3 de la Carta Europea de l'Autonomia Local, de 15 d'octubre de 1985, els articles 133.2 i 144 de la Constitució i l'article 55 del Reial Decret-Llei 781/1986, de 18 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de les disposicions vigents en matèria de Règim Local.

Article 2. Objecte

Constitueix l'objecte d'aquest reglament regular el règim d'ús de la zona habilitada per a paellers sita en el Pou 1 en ordre a mantindre-la en un estat adequat de conservació i possibilitar-ne l'ús i gaudi comunal ple, equitatiu, permanent i adequat. L'àrea recreativa es compon d'aquests elements: paellers amb les taules respectives, zona de pic-nic, banys, llavader i altres zones comuns.

Article 3. Procediment

Per a l'ús dels paellers cal fer una sol·licitud de número de reserva d'ús de manera telemàtica a través de la plataforma creada a aquest efecte. Els camps que cal plenar són el nom, cognoms, direcció, DNI, nombre de persones que faran ús conjunt del paeller i torn per a utilitzar el mateix, entre els que queden pendents de cobrir seguint un rigorós ordre de sol·licitud.

Article 4. Normes d'ús

1. En acabar el torn, l'usuari ha de tindre ja retirats tots els seus útils, aliments i materials, recollits degudament els residus i depositats en els contenidors que n'hi ha habilitats a l'efecte. De la mateixa manera, cal netejar degudament els paellers i també adecentat la zona de neteja en la que puguen haver desperdicios i restes com a conseqüència del seu ús, deixant-los en un estat correcte de conservació per què puguen ser utilitzats en el pròxim torn.

2. S'encendrà i es mantindrà el foc amb les degudes normes de cura, i s'atendrà que no s'estenga més enllà de l'espai reservat al paeller i que no es prenga cap objecte, persona o animal.

Article 5. Protecció del mobiliari urbà

Queda prohibit produir qualsevol tipus de dany als elements del mobiliari urbà o canviar-ne la disposició. Especialment, queda prohibit el següent:

a) No es permetix arrancar els bancs, taules i elements de mobiliari infantil que estiguen fixats a terra, ni traslladar els que estiguen solts per a canviar-los d'ubicació, com tampoc fer-hi inscripcions amb navalles o pintures, asserrar-los, embrutar-los o depositar-hi residus, objectes o basures sinó es retiren després.

b) No es poden tirar a terra els papers i els residus. En qualsevol cas, l'usuari no podrà justificar-se en què no hagen papereres o estiguen plenes per a tirar els residus, devent en qualsevol cas guardar-los i depositar-los posteriorment en altres papereres municipals. Així mateix, no es pot efectuar cap tipus de manipulació sobre les papereres, ni doblar-les, arrancar-les, volcar-les o col·locar-hi adhesius o pintades,

c) En general, no es poden danyar faroles, vallats i altres elements decoratius en qualsevol de les seues parts, ni trepar, apujar-se o manipular-los.

Article 6.- Infraccions

1. Se sancionarà el fet d'infligir els deures de neteja, manteniment i recollida de residus, o l'abandó d'elements o materials com a conseqüència de l'ús de la zona recreativa. Les sancions poden tindre caràcter de lleus, greus o molt greus:

a) Es consideren infraccions molt greus:

- La desobediència a l'autoritat, a les indicacions del personal de l'Ajuntament, del personal autoritzat per l'Ajuntament o dels Agents de l'Autoritat.

- Encendre foc sense fiança i número de reserva d'utilització fora de les zones i fora dels dies autoritzats exprofés per l'Ajuntament.

- Causar danys o destrossos que ocasionen una deterioració de difícil o impossible compostura. S'entendrà qualificada dins d'aquesta conducta la realització de grafittis i/o similars.

- Els actes vandàlics sobre els elements pertanyents a l'àrea recreativa.

- Arrancar, partir arbres o destruir els elements vegetals de domini públic municipal, o plantar elements vegetals no autoritzats, així com transplantar els existents sense autorització.

- Contaminar o realitzar vertits contaminants sobre les fonts i/o elements vegetals.

- Reservar la totalitat o part de la zona recreativa i cercar-la per a fer actes privatis de concurrència de persones que en limiten l'ús a la resta de la gent.

- La reincidència en la comissió de més de dues infraccions greus sense ressarciment de la primera.

- L'ocupació o l'encés de foc no autoritzat dels paellers o qualsevol altre element objecte de l'autorització i reserva prèvia amb les condicions establides.

b) Es consideren infraccions graves:

- La destrucció o deterioració del mobiliari, o elements ornamentals, quan el dany no siga d'impossible o difícil reparació.

- Lligar columpis, escales o un altre element no autoritzat en els arbres o un altre element ornamental de la zona.

- Utilitzar els arbres com a estenedor o per a subjectar tumbones, o qualsevol altra ornamentació no autoritzada.

- La reincidència en la comissió de més de dues faltes lleus.

c) Es consideren infraccions lleus:

- Les accions danyines o l'incompliment de la resta d'obligacions establides en aquest reglament que no hagen sigut qualificades expressament com a infracció greu o molt greu.

3. La sanció imposada és independent de l'obligació de subsanar el dany causat que s'hi haja produït, així com de la d'abonar les costes de neteja o reposició que s'hagen originat.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Mentre no se'n pose en funcionament el programa per a la reserva telemàtica, el règim de reserva de les instal·lacions serà presencial, amb l'excepció del depòsit de la fiança, que continuarà sent presencial, però quedarà derogat des del moment que entre en vigor este reglament, que serà l'endemà a la seua publicació en el *Butlletí Oficial de la Província*.

DISPOSICIÓ FINALS

1. Les ordenances municipals de Museros regiran com a supletòries d'aquest reglament en tot quant no s'hi regule.

2. Aquest reglament mantindrà la vigència mentre no siga derogat, suspès o anul·lat pel propi ajuntament.

2. Corregisca només el que calga del text periodístic següent. Cal donar al text la consideració d'un original i, per tant, indicar les correccions ratllant la paraula errònia i escrivint dalt, en l'espai interlineal, les solucions que es consideren oportunes. Pel que fa als signes de puntuació, si s'han d'afegir al text, pose'ls en el lloc on corresponga; en el cas que s'hagen de suprimir, trace una creu en aspa, i si s'han de modificar els que hi ha, ratlle'ls i pose al costat el signe que pertoque.

ATENCIÓ!

No tinga en compte les paraules subratllades, ja que les haurà de comentar en la pregunta 3.

La política exterior de l'Iran i el seu reflexe interior

L'acord nuclear assolit entre el G5+1 i l'Iran augura la seua volta a la comunitat internacional, el que probablement comporte un canvi en l'esquema de relacions existents a l'Orient Mitjà

L'Iran, l'antiga Pèrsia, és una estructura política mil·lenària que es remunta als primers imperis hídrics, als aquemènides, amb la fita de Cir II, que va lograr expandir-la a territoris africans i europeus. Encara es poden veure prop de Persèpolis els armassons de les tendes muntades pel sha Reza Phalavi en 1971 en ocasió del 2500 aniversari de la fundació de l'imperi, la legitimitat del qual recabava.

Nació paradòxica i de contrastos, conèixer-lo és acostar-se a una realitat jove, pujant, culta, hospitalària, en transformació, a la que s'endevina pròxima a ecllosionar, i on s'aprecien els singulars paralel·lismes que té amb el nostre país. L'Iran és contradictori fins a l'esquizoide. La pretesa revolució s'ha anquilosat i la societat tracta de fugir de les seues rigideses escolant-se pels forats del sistema, i pren per això mateix

formes anòmales. Són moltes les notícies i els anàlisis dels successos passats i presents i de les seues polítiques, i fins es pot parlar d'un ànim intoxicador. I és que alguns estudis se situen, per als qui coneixen de primera mà aquesta realitat, entre el ditirambe i l'apocalipsi quan presenten, des de dins i des de fora —els interessos oposats a vegades resulten concorrents—, als líders iranís com una sort d'individus irracionals la gelosia religiosa dels quals és capaç de portar-los a destruir-se a sí mateixos i als altres en tal d'aconseguir els seus objectius místics. Però és ben cert que, per més que s'haja moderat després de l'adveniment d'Hassan Rouhani, els seus fets primer i la seua retòrica desafiadora després, l'han allunyat durant molt de temps de la comunitat internacional.

L'Estat, omnipresent, controla entre el 67 i el 88 % del PIB, amb una dependència del petroli sobre els ingressos de prop del 80 %, que genera una economia rentista i un creixement titlat d'empobridor, doncs ha estat font de numerosos desequilibris en promoure una cultura de la subvenció i desincentivar la innovació. Això no obstant, pugna per innovar i investigar i no renuncia a una tecnologia pròpia.

L'Iran va ser un estat desarrollista abans de la revolució; entre 1960 i 1979

va créixer al 9 % anual; després de la greu rescissió econòmica dels anys posteriors a aquesta i la guerra amb l'Irak, va créixer entre 1989 i 2003 al 7,5 %, tot i que en els últims anys s'haja reduït aquest creixement a conseqüència sobretot de les sancions econòmiques, especialment de les financeres, imposades arran del seu programa nuclear, fins al punt que el PIB es va contraure fins a un nou creixement en 2014 del 1,5 %. L'atur se situava en el 10,4 % en 2014, si bé algunes fonts l'eleven al 20 %, mentre que la inflació va ser del 39,3 % en 2013 y del 19,4 % en 2014 i ja ha obligat a la devaluació. Aquests problemes poden palpar-se bé en el carrer.

En l'àmbit religiós, el 89 % de la població del país és xií, un credo majoritari en tot l'Orient Mijà i que arriba fins a l'Índia, l'espai central del qual ocupa l'Iran, que tracta de constituir-se en el seu representant, quan no en el seu pal·ladí.

El sistema polític de l'Iran sorgeix de la visió plasmada per Khomeini en el seu treball *Velayat-e faqih* ('Tutela dels juristes islàmics'), una mena de teologia política que acosta el polític a l'espiritual i estableix un model cultural i adaptat de democràcia, la democràcia islàmica, en la que deixa obert a l'albur de la política

tot allò que no és objecte de regulació religiosa, constituint-se en una guia per a la resta del món islàmic. Els quatre pilars ideològics de la república islàmica suposen a més una proposta per a un bast esforç educatiu: el caràcter inseparable de religió i política, la recuperació de l'Islam, una revolució cultural i la creació de l'home islàmic.

El sistema polític implicava una islamització de la modernitat que va dotar al país d'una nova identitat de vocació transnacional. I és que donar a la religió una dimensió revolucionària ho lliurava de ser considerat un factor d'endarreriment mentre Occident i els seus valors deixaven d'equiparar-se a la modernització. Cal esmentar, però, l'existència de una bretxa cada vegada més gran entre l'oficial i el real, entre la norma i la seua pràctica: el cansanci de la gent perquè se li imponen càrregues i no se'ls ofereixen solucions. Però ha de quedar clar que el règim no és ni molt menys monolític; en la configuració de les seues polítiques intervenen múltiples faccions, organitzacions i personalitats, cada una de les quals amb interessos concrets. De fet, alguns autors parlen d'una "república oligàrquica", una messocràcia que no respon als estàndars

occidentals cimentada sobre el clientelisme i el repart de les rendes del petroli.

Certament, la imatge exterior que presenta el país no és la d'una democràcia a l'ús. Els rostres dels líders religiosos i polítics inunden els carrers, mentre les televisions nacionals estan copades per clergues al si d'unes societats que, si més no en l'espai urbà, sembla que demanden menys corsés sacramentals i més i millors solucions als problemes del present. El resultat és una paradoxa: l'Iran ha sigut als ulls occidentals el campeó del món àrab quan en realitat és persa, i el líder del món islàmic quan el xiisme és una rama minoritària i secularment perseguida.

Cal esperar, això sí, més implicació i una actitud més constructiva de l'Iran en la resolució dels conflictes que assoten l'Orient Mitjà i que poden implicar fins i tot un cert canvi en l'ordre regional. I, també, molta intoxicació. En fi, la centralitat geopolítica de l'Iran és massa important com perquè Occident renunciï a la seua amistat. Occident ha de contribuir a què es desenvolupi d'una manera ordenada. El temps sempre acaba per agafar-nos a tots.

3. **Escriba arguments a favor o en contra de l'ús de les formes subratllades dels textos anteriors. Propose solucions diferents per a les formes que considere incorrectes.**

ACLARIMENT

En la pregunta es valora especialment l'argumentació i el coneixement de les fonts bibliogràfiques a partir de les quals puga ser acceptada o rebutjada una paraula o construcció determinades.

A) TEXT ADMINISTRATIU

3.1. [...] el regulat en l'article 49 [...]

ARGUMENTACIÓ:

SOLUCIÓ:

3.2. [...] no hagen papereres [...]

ARGUMENTACIÓ:

SOLUCIÓ:

B) TEXT PERIODÍSTIC

3.3. imponen.

ARGUMENTACIÓ:

SOLUCIÓ:

3.4. xiisme

ARGUMENTACIÓ:

SOLUCIÓ:

4. Corregisca la galerada següent a partir de les indicacions assenyalades a l'original o dels errors produïts posteriorment. Marque les correccions amb els signes adequats per a la correcció de galerades.

ORIGINAL

a 8,33 nota a. b Segons alguns, la cripta del temple d'El-Berit (v. 46) no es trobava a la ciutat, que havia estat arrasada (v. 45), sinó en el tossal de Salmon (v. 48). Segons altres, la Torre de Siquem era l'acròpoli de la ciutat (vegeu v. 51). En qualsevol cas, es tracta d'un santuari amb dret d'asil (v. 46). D'ací la tàctica d'Abimèlec per a matar els caps de casa i els habitants de la Torre de Siquem (vv. 4,8-49). c Al nord-est de Siquem. d 2Sa 11,21 e 8,21 nota p. f Vegeu v. 20. g Són noms de clans de la tribu d'Issacar (Gn 46,13; Nm 26,23; 1Cr 7,1). h 2,16 nota t. i Nom d'un clan de Manassés (Nm 32,41; Dt 3,14; 1Re 4,13; 1Cr 2,21-23). j 2,16. k 5,10 nota p. l Js 13,30. m 2,12-13 nota s; 3,7; Dt 4,25. n Indicació anacrònica, ja que el domini filisteu sobre Israel no serà esmentat fins al c. 13, en la història de Samsó. o Compareu el que segueix amb 6,8-10. p 3,13 nota h. q Els maonites vivien entre *Edom i Filistea. L'antiga versió grega llig madianites. En Cr 4,41 i en 2Cr 26,7-8 apareixen amb el nom de meünites. r Dt 32,37+. s Js 24,23. t Mispà de Galaad, al sud del riu Jaboc (vegeu Gn 31,49 nota f), ha de ser identificada amb

GALERADA

a 8,33 nota **a**. **b** Segons alguns, la cripta del temple del Berit (v. 46) no es trobava a la ciutat, que havia estat arrasada (v. 45), sinó en el tossal de Salmon (v. 48). Segons altres, la Torre de Siquem era l'acròpolis de la ciutat (vegeu v. 51). En qualsevol cas es tracta d'un santuari amb dret d'asil (v. 46). D'ací la tàctica d'Abimèlec per a matar els caps de casa i els habitants de la Torre de Siquem (v. 4.8.49). **c** Al nord-est de Siquem. **d** 2 Sa 11,21 **e** 8,21 nota **p**. **f** Vegeu v. 20. **g** Són noms de clans de la tribu d'Issacar (Gn 46,13; Nm 26, 23; 1Cr 7,1). **h** 2,16 nota **t**. **i** Nom d'un clan de Manassés (Nm 32,41; Dt 3,14, 1Re 4,13; 1Cr 2,21-23). **j** 2,16. **k** 5,10 nota **p**. **l** Js 13,30. **m** 2,12-13 nota **s**; 3,7; Dt 4,25. **n** Indicació anacrònica, ja que el domini filisteu sobre Israel no serà esmentat fins al c. 13, en la història de Sansó. **o** Compareu el que segueix amb 6,8-10. **p** 3,13 nota **h**. **q** Els *maonites* vivien entre *Edom i Filistea. L'antiga versió grega llig *madianites*. En Cr 4,41 i 2Cr 26,7-8 apareixen amb el nom de *meünites*. **r** Dt 32,37. **s** Js 24,23. **t** *Mispà de Galad*, al sud del riu Jaboc (vegeu Gn 31,49 nota *f*), ha de ser identificada amb

Rabat-Ammispé. u Vegeu 11,5-11, on es diu que els *ancians van a buscar Jefté i que el poble l'aclama com a cabdill. Ací la barreja entre el poble i els caps de *Galaad pot ser obra d'un redactor posterior. v He 11,32. w Galaad és normalment el nom d'una regió. Però segons alguns, ací i en 5,17 es tracta d'una tribu: Jefté té per pare l'avantpassat de tots els galaadites. x Gn 21,10. y Localitat de l'extrem nord de Galaad, a uns 60 km al sud-est del llac de Genesaret (2Sa 10,6.8). z 9,4. a 10,7. Vegeu Vocabulari: ammonites. b Vegeu Js 10,24, on el terme ha estat traduït per «cap militar». c El Senyor intervindrà si una de les dos parts no compleix el compromís contret. d Sobre Mispé o Mispà de Galaad, vegeu v. 34; 10,17; Gn 31,49 nota f. e Lit.: va repetir les paraules (del seu compromís). Es tracta, doncs, d'una notificació solemne de l'acord entre Jefté i els ancians de Galaad. f És la primera vegada que es parla d'un rei a propòsit dels *ammonites. Per la continuació, però, sembla que es confonga amb el rei de *Moab. g Lit.: Què hi ha entre tu i jo? És una expressió semítica usada quan algú vol marcar una distància respecte a aquell amb qui parla, o expressar-li que té una visió molt diferent d'un problema o situació. Vegeu 2Sa 16,10; Mt 8,29 (= Mc 5,7 = Lc 8,28). h Vegeu el que es diu en Dt 2,19 nota n. i Nm 20,14-21. j Segons Nm 21,29, Quemoix és el déu de Moab.

Rabat-Amispé. u Vegeu 11,5-11, on es diu que els ancians van a buscar Jefté i que el poble l'aclama com a cabdill. Ací la barreja entre el poble i els caps de *Galaad pot ser obra d'un redactor posterior. v He 11,32. w Galaad és normalment el nom d'una regió, però segons alguns, ací i en 5,17 es tracta d'una tribu: Jefté té per pare l'avantpassat de tots els galaadites. x Gn 21,10. y Localitat de l'extrem nord de Galaad, a uns 60 km. al sud-est del llac de Genesaret (2Sa 10,6.8). z 9,4. a 10,7. Vegeu vocabulari: *ammonites*. b Vegeu Js 10,24, on el terme ha estat traduït per "cap militar". c El Senyor intervindrà si una de les dos parts no compleix el compromís contret. d Sobre Mispé o *Mispà* de Galaad, vegeu v. 34; 10,17; Gn 31,49 nota *f*. e Lit: *va repetir les paraules (del seu compromís)*. Es tracta, doncs, d'una notificació solemne de l'acord entre Jefté i els ancians de Galaad. f És la primera vegada que es parla d'un rei a propòsit dels *ammonites. Per la continuació, però, sembla que es confonga amb el rei de *Moab. g Lit.: *Què hi ha entre tu i jo?* És una expressió semítica usada quan algú vol marcar una distància respecte a aquell amb qui parla, o expressar-li que té una visió molt diferent d'un problema o situació. Vegeu 2Sa 16,10; Mt 8,29 (=Mc 5,7 = Lc 8,28). h Vegeu el que es diu en Dt 2,19 nota *n*. i Nm 20,14-21. j Segons Nm 21,29, *Quemoix* és el deu de Moab.

prova correcció de textos

convocatòria juny 2022

9:00 h

ACLARIMENT VÀLID PER A TOT L'EXAMEN

S'entén per «correcció de només el que calga» la correcció indispensable d'una forma lingüística per raó de la seua inadequació a la normativa gramatical. Cal tindre present que es puntuen negativament les correccions innecessàries.

CRITERIS DE CORRECCIÓ

- Les solucions dobles marcades en blau en les preguntes 1 i 2 indiquen que és possible tant una solució com l'altra, però que cal mantindre la coherència de la solució adoptada al llarg del text.
- En els casos en què s'indica una correcció en roig en les preguntes 1 i 2, són possibles també totes les altres solucions previstes en la norma, amb criteris d'adequació, coherència i cohesió.
- En les preguntes 1 i 2, els errors repetits es consideren només una vegada i, per tant, es consideren com una única falta.
- Les respostes a la pregunta 3 són merament orientatives. Qualsevol altra resposta es valora amb la màxima puntuació si conté l'argumentació pertinent, la bibliografia en què se sustenta i la solució correcta.
- En la pregunta 4 només s'indica els errors que cal corregir. L'examinand, a més, ha de fer servir els signes convencionals usats en la correcció de galerades.

1. Corregisca només el que calga del text administratiu següent. Cal donar al text la consideració d'un original i, per tant, indicar les correccions ratllant la paraula errònia i escrivint dalt, en l'espai interlineal, les solucions que es consideren oportunes. Pel que fa als signes de puntuació, si s'han d'afegir al text, pose'ls en el lloc on corresponga; en el cas que s'hagen de suprimir, trace una creu en aspa, i si s'han de modificar els que hi ha, ratlle'ls i pose al costat el signe que pertoque.

ATENCIÓ!

No tinga en compte les paraules subratllades, ja que les haurà de comentar en la pregunta 3.

Ajuntament de Museros

EDICTE de l'Ajuntament de Museros sobre aprovació inicial del Reglament per a l'ús de l'àrea recreativa denominada "Paellers"

Aprovat inicialment el Reglament per a l'ús de l'àrea recreativa denominada "Paellers" a Museros, pel Ple de la **corporació**, en sessió celebrada el 28 de juny de 2018, i **en compliment del regulat** en l'article 49 de la Llei 7/1985, s'exposa íntegrament al públic i a les persones interessades perquè, en un període de 30 dies hàbils, pugui ser examinat i **es presenten** les reclamacions o suggeriments que es **considera** oportú formular.

REGLAMENT PER A L'ÚS DE L'ÀREA RECREATIVA DENOMINADA "PAELLERS" A MUSEROS

Article 1. Fonament

Aquest/Este reglament es dicta en exercici de les facultats concedides en l'article 3 de la Carta Europea de l'Autonomia Local, de 15 d'octubre de 1985, els articles 133.2 i 144 de la Constitució i l'article 55 del Reial **Decret Llei / decret llei** 781/1986, de 18 d'abril, pel qual s'aprova el **text refós** de les disposicions vigents en matèria de **règim local**.

Article 2. Objecte

Constitueix l'objecte d'aquest/este reglament regular el règim d'ús de la zona habilitada per a paellers situada en el Pou 1 a fi de mantindre-la en un estat adequat de conservació i possibilitar-ne l'ús i gaudi comunal ple, equitatiu, permanent i adequat. L'àrea recreativa es compon d'aquests/estos elements: paellers amb les taules respectives, zona de pícnic, banys, llavador i altres zones comunes.

Article 3. Procediment

Per a l'ús dels paellers cal fer una sol·licitud de número de reserva d'ús de manera telemàtica a través de la plataforma creada a aquest/este efecte. Els camps que cal omplir són el nom, cognoms, domicili, DNI, nombre de persones que faran ús conjunt del paeller i torn per a utilitzar-lo, entre els que queden pendents de cobrir seguint un rigorós ordre de sol·licitud.

Article 4. Normes d'ús

1. En acabar el torn, l'usuari ha de tindre ja retirats tots els seus utensilis, aliments i materials, recollits degudament els residus i depositats en els contenidors que hi ha habilitats a l'efecte. De la mateixa manera, cal netejar degudament els paellers i també endreçar la zona de neteja en què puguen haver-hi deixalles i restes com a conseqüència del seu ús, i deixar-los en un estat correcte de conservació perquè puguen ser utilitzats en el pròxim torn.

2. S'encendrà i es mantindrà el foc amb les degudes normes de cura, i s'atendrà que no s'estenga més enllà de l'espai reservat al paeller i que no prenga en cap objecte, persona o animal.

Article 5. Protecció del mobiliari urbà

Queda prohibit produir qualsevol tipus de dany als elements del mobiliari urbà o canviar-ne la disposició. Especialment, queda prohibit el següent:

a) No es permet arrancar els bancs, taules i elements de mobiliari infantil que estiguen fixats a terra, ni traslladar els que estiguen solts per a canviar-los d'ubicació, com tampoc fer-hi inscripcions amb navalles o pintures, serrar-los, embrutar-los o depositar-hi residus, objectes o fem si no es retiren després.

b) No es poden tirar a terra els papers i els residus. En qualsevol cas, l'usuari no podrà justificar-se **en el fet que** no hagen papereres o estiguen plenes per a tirar els residus, **i en qualsevol cas ha de** guardar-los i depositar-los posteriorment en altres papereres municipals. Així mateix, no es pot efectuar cap tipus de manipulació sobre les papereres, ni **doblegar-les**, arrancar-les, **bolcar-les** o col·locar-hi adhesius o **pintades**.

c) En general, no es poden danyar **fanals**, **tanques** i altres elements decoratius en qualsevol de les seues parts, ni **enfilat-s'hi**, **pujar-hi** o manipular-los.

Article 6.Ø *Infraccions*

1. Se sancionarà el fet d'**infringir** els deures de neteja, manteniment i recollida de residus, o l'abandó d'elements o materials com a conseqüència de l'ús de la zona recreativa. Les sancions poden tindre caràcter de lleus, greus o molt greus:

a) Es consideren infraccions molt greus:

- La desobediència a l'autoritat, a les indicacions del personal de l'Ajuntament, del personal autoritzat per l'Ajuntament o dels **agents de l'autoritat**.

- Encendre foc sense fiança i número de reserva d'utilització fora de les zones i fora dels dies autoritzats **expressament** per l'Ajuntament.

- Causar danys o **destrosses** que ocasionen una deterioració de difícil o impossible **reparació**. S'entendrà qualificada dins d'**aquesta/esta** conducta la realització de **grafits** i/o similars.

- Els actes **vandàlics** sobre els elements pertanyents a l'àrea recreativa.

- Arrancar, partir arbres o destruir els elements vegetals de domini públic municipal, o plantar elements vegetals no autoritzats, així com **trasplantar** els existents sense autorització.

- Contaminar o realitzar **abocaments** contaminants sobre les fonts i/o elements vegetals.

- Reservar la totalitat o part de la zona recreativa i **encerclar-la** per a fer actes privatis de concurrència de persones que en limiten l'ús a la resta de la gent.

- La reincidència en la comissió de més de dues infraccions greus sense **rescabament** de la primera.

- L'ocupació o l'encesa de foc no autoritzada dels paellers o qualsevol altre element objecte de l'autorització i reserva prèvia amb les condicions establides.

b) Es consideren infraccions greus:

- La destrucció o deterioració del mobiliari, o elements ornamentals, quan el dany no siga d'impossible o difícil reparació.

- Lligar engrunsadores, escales o un altre element no autoritzat en els arbres o un altre element ornamental de la zona.

- Utilitzar els arbres com a estenedor o per a subjectar hamaques, o qualsevol altra ornamentació no autoritzada.

- La reincidència en la comissió de més de dues faltes lleus.

c) Es consideren infraccions lleus:

- Les accions danyoses o l'incompliment de la resta d'obligacions establides en aquest/este reglament que no hagen sigut qualificades expressament com a infracció greu o molt greu.

2. La sanció imposada és independent de l'obligació de reparar el dany causat que s'hi haja produït, així com de la d'abonar les costes de neteja o reposició que s'hagen originat.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Mentre no es pose en funcionament el programa per a la reserva telemàtica, el règim de reserva de les instal·lacions serà presencial, amb l'excepció del depòsit de la fiança, que continuarà sent presencial, però quedarà derogat des del moment en què entre en vigor aquest/este reglament, que serà l'endemà de la seua publicació en el *Butlletí Oficial de la Província*.

DISPOSICIONS FINALS

1. Les ordenances municipals de Museros regiran com a supletòries d'aquest/este reglament en tot allò que no s'hi regule.

2. Aquest/Este reglament mantindrà la vigència mentre no siga derogat, suspès o anul·lat pel mateix ajuntament.

2. Corregisca només el que calga del text periodístic següent. Cal donar al text la consideració d'un original i, per tant, indicar les correccions ratllant la paraula errònia i escrivint dalt, en l'espai interlineal, les solucions que es consideren oportunes. Pel que fa als signes de puntuació, si s'han d'afegir al text, pose'ls en el lloc on corresponga; en el cas que s'hagen de suprimir, trace una creu en aspa, i si s'han de modificar els que hi ha, ratlle'ls i pose al costat el signe que pertoque.

ATENCIÓ!

No tinga en compte les paraules subratllades, ja que les haurà de comentar en la pregunta 3.

La política exterior de l'Iran i el seu reflex interior

*L'acord nuclear assolit entre el G5+1 i l'Iran augura **el seu retorn** a la comunitat internacional, **la qual cosa** probablement **comportarà** un canvi en l'esquema de relacions existents a l'Orient Mitjà*

L'Iran, l'antiga Pèrsia, és una estructura política **mil·lenària** que es remunta als primers imperis hídrics, als aquemènides, amb la fita de Cir II, que va **aconseguir** expandir-la a territoris africans i europeus. Encara es poden veure prop de Persèpolis **les carcasses** de les tendes muntades pel **xa** Reza Phalavi en 1971 en ocasió del 2500 aniversari de la fundació de l'imperi, la legitimitat del qual **reclamava**.

Nació **paradoxal** i de contrastos, **conèixer-la** és acostar-se a una realitat jove, **puixant**, culta, hospitalària, en transformació, **que** s'endevina pròxima a **fer eclosió**, i on s'aprecien els singulars **paral·lelismes** que té amb el nostre país. L'Iran és contradictori fins a l'esquizoide. La pretesa revolució s'ha anquilosat i la societat tracta de fugir de les seues rigideses escolant-se pels forats del sistema, i pren per això mateix

formes anòmales. Són moltes les notícies i **les** anàlisis dels successos passats i presents i de les seues polítiques, i fins es pot parlar d'un ànim intoxicador. I és que alguns estudis se situen, per als qui coneixen de primera mà aquesta realitat, entre el ditirambe i l'apocalipsi quan presenten, des de dins i des de fora —els interessos oposats a vegades resulten **concurrents**—, **els** líders **iranians** com una sort d'individus irracionals **el zel religiós** dels quals és capaç de portar-los a destruir-se a **si** mateixos i als altres **per** tal d'aconseguir els seus objectius místics. Però és ben cert que, per **molt** que s'haja moderat després de l'adveniment **de** Hassan Rouhani, els seus fets primer i la seua retòrica desafiadora **després l'han** allunyat durant molt de temps de la comunitat internacional.

L'Estat, omnipresent, controla entre el 67 i el 88 % del PIB, amb una dependència del petroli sobre els ingressos de prop del 80 %, que genera una economia **rendista** i un creixement titlat d'empobridor, **ja que** ha estat font de **nombrosos** desequilibris en promoure una cultura de la subvenció i desincentivar la innovació. Això no obstant, pugna per innovar i investigar i no renuncia a una tecnologia pròpia.

L'Iran va ser un estat **desenvolupista** abans de la revolució; entre 1960 i 1979 va

créixer al 9 % anual; després de la greu **recessió** econòmica dels anys posteriors a aquesta i la guerra amb l'**Iraq**, va créixer entre 1989 i 2003 al **7,5 %**, tot i que en els últims anys s'haja reduït aquest creixement a conseqüència sobretot de les sancions econòmiques, especialment de les **financeres**, imposades arran del seu programa nuclear, fins al punt que el PIB es va contraure fins a un nou creixement en 2014 **de l'1,5 %**. L'atur se situava en el 10,4 % en 2014, si bé algunes fonts l'eleven al 20 %, mentre que la **inflació** va ser del 39,3 % en 2013 **i** del 19,4 % en 2014 i ja ha obligat a la devaluació. Aquests problemes poden palpar-se bé en el carrer.

En l'àmbit religiós, el 89 % de la població del país és **xiïta**, un credo majoritari en tot l'Orient Mijà i que arriba fins a l'Índia, l'espai central del qual ocupa l'Iran, que tracta de constituir-se en el seu representant, **si no** en el seu **paladí**.

El sistema polític de l'Iran **sorgeix/sorgix** de la visió plasmada per Khomeini en el seu treball *Velayat-e faqih* ('Tutela dels juristes islàmics'), una mena de teologia política que acosta el polític a l'espiritual i **estableix/establix** un model cultural i adaptat de democràcia, la democràcia islàmica, **en què** deixa obert **a la sort** de la política tot allò que no és objecte de regulació religiosa, **i que es**

constitueix/constituïx en una guia per a la resta del mon islàmic. Els quatre pilars ideològics de la república islàmica suposen a més una proposta per a un vast esforç educatiu: el caràcter inseparable de religió i política, la recuperació de l'islam, una revolució cultural i la creació de l'home islàmic.

El sistema polític implicava una islamització de la modernitat que va dotar el país d'una nova identitat de vocació transnacional. I és que donar a la religió una dimensió revolucionària l'alliberava de ser considerat un factor d'endarreriment mentre Occident i els seus valors deixaven d'equiparar-se a la modernització. Cal esmentar, però, l'existència de una bretxa cada vegada més gran entre l'oficial i el real, entre la norma i la seua pràctica: el cansament de la gent perquè se li imponen càrregues i no se li ofereixen/oferixen solucions. Però ha de quedar clar que el règim no és ni de bon tros monolític; en la configuració de les seues polítiques intervenen múltiples faccions, organitzacions i personalitats, cada una de les quals amb interessos concrets. De fet, alguns autors parlen d'una "república oligàrquica", una mesocràcia que no respon als estàndards occidentals

fonamentada sobre el clientelisme i el repartiment de les rendes del petroli.

Certament, la imatge exterior que presenta el país no és la d'una democràcia en ús. Els rostres dels líders religiosos i polítics inunden els carrers, mentre les televisions nacionals estan copades per clergues al si d'unes societats que, si més no en l'espai urbà, sembla que demanen menys constriccions sacramentals i més i millors solucions als problemes del present. El resultat és una paradoxa: l'Iran ha sigut als ulls occidentals el campió del món àrab quan en realitat és persa, i el líder del món islàmic quan el xiisme n'és una branca minoritària i secularment perseguida.

Cal esperar, això sí, més implicació i una actitud més constructiva de l'Iran en la resolució dels conflictes que assolen l'Orient Mitjà i que poden implicar fins i tot un cert canvi en l'ordre regional. I, també, molta intoxicació. En fi, la centralitat geopolítica de l'Iran és massa important perquè Occident renuncie a la seua amistat. Occident ha de contribuir perquè es desenvolupe d'una manera ordenada. El temps sempre acaba per agafar-nos a tots.

3. **Escriba arguments a favor o en contra de l'ús de les formes subratllades dels textos anteriors. Propose solucions diferents per a les formes que considere incorrectes.**

ACLARIMENT

En la pregunta es valora especialment l'argumentació i el coneixement de les fonts bibliogràfiques a partir de les quals puga ser acceptada o rebutjada una paraula o construcció determinades.

A) TEXT ADMINISTRATIU

3.1. [...] el regulat en l'article 49 [...]

ARGUMENTACIÓ:

L'article neutre davant d'un participi passat sol ser estrany quan la construcció té un valor equivalent a una oració de relatiu, com es pot veure en la GNV (taula 15.4). Amb tot, és cert que en contextos més específics la solució pot ser viable: per exemple, la GIEC recull casos concrets en què l'article especifica un participi perquè té trets nominals, com la coda d'una comparativa de desigualtat (*Les obres s'han allargat més del previst*) o amb un participi modificat per un adverbi de grau (*El menys adequat ara mateix és vendre el cotxe*). L'explicació es pot trobar també en diversos manuals gramaticals i d'estil.

SOLUCIÓ: *el que es regula en l'article 49.*

3.2. [...] no hagen papereres [...]

ARGUMENTACIÓ:

Pel que fa a l'ús del pronom, la GNV i la GIEC indiquen que *hi* apareix lexicalitzat amb el verb *haver* quan té un sentit existencial. El DNV i el DIEC (en aquest cas amb subentrades explícites) recullen que el pronom acompanya el verb en els usos impersonals.

Pel que fa a la concordança, la GNV considera més adequada la manca de concordança en els registres formals, com el del text, i la GIEC considera la manca de concordança l'ús consolidat en els registres formals. El DIEC explicita que s'usa sense concordança, o amb concordança de nombre en el llenguatge col·loquial.

L'explicació es pot trobar també en altres gramàtiques, diccionaris i manuals d'estil, i fins i tot en algunes flexions verbals, tot i que la consideració de la concordança del verb *haver-hi* ha evolucionat des d'un punt de vista normatiu de falta de correcció a falta d'adequació en registres formals.

SOLUCIÓ: *no hi haja papereres.*

B) TEXT PERIODÍSTIC

3.3. imponen.

ARGUMENTACIÓ:

La forma *imponen* és la flexió d'un verb *impondre*. Aquest verb, no recollit en el DIEC, es recull en el DNV amb la marca *col·loq.*, i d'acord amb els criteris d'ús del mateix diccionari aquesta marca fa referència a "aquelles paraules o accepcions pròpies de la conversa informal i distesa" o a "variants purament formals que són producte d'evolucions dialectals amb escassa tradició en el llenguatge escrit modern, no recomanables en registres formals", com ho és el registre d'aquest text. Per tant, tot i que és una forma correcta, no és una forma adequada en un registre formal.

La forma *impondre* no apareix tampoc en la majoria dels diccionaris i flexions verbals.

SOLUCIÓ: *imposen*.

3.4. xiisme

ARGUMENTACIÓ:

La paraula *xiisme*, documentada en el DNV, DIEC i molts més diccionaris, està ben escrita i no ha de portar dièresi, a pesar que la l'aplec vocàlic *-ii-* no forma diftong, perquè no en porten les paraules formades amb el sufix *-isme*, d'acord amb la GNV i l'OIEC. La norma la recullen els manuals ortogràfics i nombrosos manuals gramaticals i d'estil.

SOLUCIÓ:

No s'ha de corregir res perquè *xiisme* és una forma correcta.

4. Corregisca la galerada següent a partir de les indicacions assenyalades a l'original o dels errors produïts posteriorment. Marque les correccions amb els signes adequats per a la correcció de galerades.

ORIGINAL

a 8,33 nota a. b Segons alguns, la cripta del temple d'El-Berit (v. 46) no es trobava a la ciutat, que havia estat arrasada (v. 45), sinó en el tossal de Salmon (v. 48). Segons altres, la Torre de Siquem era l'acròpoli de la ciutat (vegeu v. 51). En qualsevol cas, es tracta d'un santuari amb dret d'asil (v. 46). D'ací la tàctica d'Abimèlec per a matar els caps de casa i els habitants de la Torre de Siquem (vv. 4,8-49). c Al nord-est de Siquem. d 2Sa 11,21 e 8,21 nota p. f Vegeu v. 20. g Són noms de clans de la tribu d'Issacar (Gn 46,13; Nm 26,23; 1Cr 7,1). h 2,16 nota t. i Nom d'un clan de Manassés (Nm 32,41; Dt 3,14; 1Re 4,13; 1Cr 2,21-23). j 2,16. k 5,10 nota p. l Js 13,30. m 2,12-13 nota s; 3,7; Dt 4,25. n Indicació anacrònica, ja que el domini filisteu sobre Israel no serà esmentat fins al c. 13, en la història de Samsó. o Compareu el que segueix amb 6,8-10. p 3,13 nota h. q Els maonites vivien entre *Edom i Filistea. L'antiga versió grega llig madianites. En Cr 4,41 i en 2Cr 26,7-8 apareixen amb el nom de meünites. r Dt 32,37+. s Js 24,23. t Mispà de Galaad, al sud del riu Jaboc (vegeu Gn 31,49 nota f), ha de ser identificada amb

GALERADA

a 8,33 nota **a**. **b** Segons alguns, la cripta del temple **d'El-Berit** (v. 46) no es trobava a la ciutat, que havia estat arrasada (v. 45), sinó en el tossal de Salmon (v. 48). Segons altres, la **Torre de Siquem** era l'**acròpoli** de la ciutat (vegeu v. 51). En qualsevol **cas**, es tracta d'un santuari amb dret d'asil (v. 46). D'ací la tàctica d'Abimèlec per a matar els caps de casa i els habitants de la Torre de Siquem (vv. **4,8-49**). **c** Al nord-est de Siquem. **d** **2Sa** 11,21 **e** 8,21 nota **p**. **f** Vegeu v. 20. **g** Són noms de clans de la tribu d'Issacar (**Gn** 46,13; Nm **26,23**; 1Cr 7,1). **h** 2,16 nota **t**. **i** Nom d'un clan de Manassés (Nm 32,41; Dt 3,**14**; 1Re 4,13; 1Cr 2,21-23). **j** 2,16. **k** 5,10 nota **p**. **l** Js 13,30. **m** 2,12-13 nota **s**; 3,7; Dt 4,25. **n** Indicació anacrònica, ja que el domini filisteu sobre Israel no serà esmentat fins al c. 13, en la història de **Samsó**. **o** Compareu el que segueix amb 6,8-10. **p** 3,13 nota **h**. **q** Els **maonites** vivien entre *Edom i Filistea. L'antiga versió grega llig **madianites**. En Cr 4,41 i **en** 2Cr 26,7-8 apareixen amb el nom de **meünites**. **r** Dt 32,37+. **s** Js 24,23. **t** **Mispà de Galaad**, al sud del riu Jaboc (vegeu Gn 31,49 nota **f**), ha de ser identificada amb

Rabat-Ammispé. u Vegeu 11,5-11, on es diu que els *ancians van a buscar Jefté i que el poble l'aclama com a cabdill. Ací la barreja entre el poble i els caps de *Galaad pot ser obra d'un redactor posterior. v He 11,32. w Galaad és normalment el nom d'una regió. Però segons alguns, ací i en 5,17 es tracta d'una tribu: Jefté té per pare l'avantpassat de tots els galaadites. x Gn 21,10. y Localitat de l'extrem nord de Galaad, a uns 60 km al sud-est del llac de Genesaret (2Sa 10,6.8). z 9,4. a 10,7. Vegeu Vocabulari: ammonites. b Vegeu Js 10,24, on el terme ha estat traduït per «cap militar». c El Senyor intervindrà si una de les dos parts no compleix el compromís contret. d Sobre Mispé o Mispà de Galaad, vegeu v. 34; 10,17; Gn 31,49 nota f. e Lit.: va repetir les paraules (del seu compromís). Es tracta, doncs, d'una notificació solemne de l'acord entre Jefté i els ancians de Galaad. f És la primera vegada que es parla d'un rei a propòsit dels *ammonites. Per la continuació, però, sembla que es confonga amb el rei de *Moab. g Lit.: Què hi ha entre tu i jo? És una expressió semítica usada quan algú vol marcar una distància respecte a aquell amb qui parla, o expressar-li que té una visió molt diferent d'un problema o situació. Vegeu 2Sa 16,10; Mt 8,29 (= Mc 5,7 = Lc 8,28). h Vegeu el que es diu en Dt 2,19 nota n. i Nm 20,14-21. j Segons Nm 21,29, Quemoix és el déu de Moab.

Rabat-**Ammispé**. **u** Vegeu 11,5-11, on es diu que els ***ancians** van a buscar Jefté i que el poble l'aclama com a cabdill. Ací la barreja entre el poble i els caps de *Galaad **pot ser** obra d'un redactor posterior. **v** He 11,32. **w** **Galaad** és normalment el nom d'una regió. **Però** segons alguns, ací i en 5,17 es tracta d'una tribu: Jefté té per pare l'avantpassat de tots els galaadites. **x** Gn 21,10. **y** Localitat de l'extrem nord de Galaad, a uns 60 **km** al sud-est del llac de Genesaret (2Sa 10,6.8). **z** 9,4. **a** 10,7. Vegeu **Vocabulari**: **ammonites**. **b** Vegeu Js 10,24, on el terme ha estat traduït per «**cap militar**». **c** El Senyor intervindrà si una de les dos parts no compleix el compromís contret. **d** Sobre **Mispé** o **Mispà** de Galaad, vegeu v. 34; 10,17; Gn 31,49 nota **f**. **e** Lit.: **va repetir les paraules (del seu compromís)**. Es tracta, doncs, d'una notificació solemne de l'acord entre Jefté i els ancians de Galaad. **f** És la primera vegada que es parla d'un rei a propòsit dels *ammonites. Per la continuació, però, sembla que es confonga amb el rei de *Moab. **g** Lit.: **Què hi ha entre tu i jo?** És una expressió semítica usada quan algú vol marcar una distància respecte **a** aquell amb qui parla, o expressar-li que té una visió molt diferent d'un problema o situació. Vegeu 2Sa 16,10; Mt 8,29 (= **Mc** 5,7 = Lc 8,28). **h** Vegeu el que es diu en Dt 2,19 nota **n**. **i** Nm 20,14-21. **j** Segons Nm 21,29, **Quemoix** és el **déu** de Moab.